

На Лепида са паднѣ една кутійка съ бѣшло; но най сполучна печалба са паднѣ на Клодія, койго нито са причерви нито са смутн отъ нея която състоеше отъ фалшивы зарове. При сичко туй една случайность, за лоша въ тогашната епоха гледана, обрнѣ въ ужасъ веселбата отъ туй развлеченіе: Ня Главка са паднѣ най добро жребіе защото спечели една мраморна статуйка на fortunата, излѣліе гръцко, която, като му я подаваше слугата, паднѣ и са строши.

Смущеніето на дружеството бѣ общо и сичкытѣ като изъ едни уста извикахъ «*Dii avertite omen!*» *Боюве отвърнете нещастіето!* Само Главкѣ, ако и той суевѣренъ като другытѣ, виждаше са спокоинѣ.

Любезная, пошущнѣ той страстно я Іона, които отъ ужасъ бѣ станѣла побѣла отъ уломъцытѣ на счупената статуя, менѣ е даже пріето туй прокобяванѣ. Щастіето, като подари тебе най драгоцѣнното пѣщо на мене, немаше що повече да стори въ моя полза и за туй строшава образа си, защото азъ въ твоа образъ намѣрвамъ благополучіето си.

Шумѣтъ койго са подигнѣ отъ тѣзи случайность посрѣдъ едно събраніе отъ гости нелишени отъ просвѣщеніе и цивилизація, трѣбаше да са вижда и съ суевѣріето я тогашнытѣ времена неприличенѣ, ако ный самы невждахмы днесъ подобны предразсѣдцы и помежду образованнытѣ и съвременны общества. Салустій койго искаше да отвлече вниманіето на дружеството отъ туй произшествіе окити чашата си съ цвѣтъя и предложи да пѣжтъ здравица за домувладкята.

Втората здравица быде за императора, а на трѣганѣ, за Меркурія за да проводи на сѣкиго отъ пировавшытѣ пріятны сънища, и тѣй гоститѣ като свършихъ пиршествово съ възліаніе разидохъ са.

По улицытѣ на Помпея твърдѣ не бѣхъ въ обыкновеніе колесницытѣ, защото бѣхъ тѣсны и защото градѣтъ бѣ малкѣ и отъ туй малка нужда имаше отъ тѣхъ; заради туй гоститѣ като си обухъ обуцата които бѣхъ изули предъ пиршествово и са загърнѣхъ въ тогѣтъ си отидохъ си пѣшы придружены отъ слугытѣ си.

Между туй Главкѣ, щомъ видѣ Іона че си отиде обрнѣ са къмъ стѣлбата която водѣше къмъ станѣтъ на Юлія и отъ тамъ е динѣ слуга го заведе при нея която го чакаше сѣднѣла.

— Главкѣ, рече тя като наведе очитѣ на долу. виждамъ че наистина обычашъ Іона, а тя е дѣйствително хубавица.

— Учтивѣ и великодушнѣ е Юлія, отговори Главкѣ, Да, обычамъ Іона. Дано измежду толкосъ обожатели намѣришъ едного тѣй искрененъ и вѣренъ какъто съмъ азъ къмъ Іона.